

uair ar an dtír abhalimhoir iongantaigh sin na Stát n-Aontuighthe, agus ar cheann des na cathracha is mó cáil innti, San Francisco i ndeisceart Chailifornia.

Da mbéinn le gach a chonnaic mé agus gach ar tharla dom sa chathair úd a aithris ní bheinn réidh go deo. Bhí oiread cineálacha oibre agam is tá laethe i n-aireamh míosa, acht ní rabhas ag déanamh mórán airgid ar aon chineal aca. Agus annsin, gan rabhadh gan choinne, sheol an t-ádh im airicis. Bhuaidh mé carn airgid ag rásaí na gcapall lá amháin. Bhuaidh mé a oiread céadhna aríst an la 'na dhiaidh sin. Bhios mar bheinn olta. Dar liom nach bhfeadfainn cos a chur amú san obair seo. Agus ar feadh seachtmhaine ní fheadfainn. Dar liom go raibh na capaill ar ar chuir mé geall faoi dhaoideacht agus nach bhfeadfaí a mbualadh. Chruinnuigh mé stór go raibh mo phocaí teann le h-ór. Annsin, chomh runda failthidhe is tháinig sí i gceadúair, scaip an draoidheacht. Chaill mé céad dollaer ar an gcead rás maidin amháin. Ba gheall le mo thumadh i n-uisce oidhreata. D'imthig an mearbhall díom agus bhris an dúchas amach ionnam, an dúchas tioghbhasach san a bhí mar oidhreacht agam ó mo shinnsir i n-Éirinn. Ba bheag a bhí caillte taobh lenar fhan agam go foill. Agus d'fanadh sé agam mar bhí neart agam air. Chas mé ar mo chois is ní fhacthas ag rásaí na gcapall niba mho mé. Tá, arsa mise liom fhein, oiread agam is cheannochnadh sreath de thighthe. Cannathaobh go gcuirfinn amú le cearrbhachas é? Acht ceard a dheanfad leis? Sreath de thighthe! Dar fiadh, sin agam cheana fein reidhteach na faidhbe. Cad eile bheadh chomh slán sábhailte lena leitheid? Bheadh teacht isteach riaghalta agam agus mo chuid airgid chomh daingean deimhin, níos daingne, le firinne, na dá gcuirfainn sa bhanc é. Lean mé mo chomhairle fhein gur cheannuigh mé cuig thighthe a tharla ar an margadh san am. D'eirigh liom thar barr. Thug mé aire chruinn dom ghnó, ionnos go raibh a trí oiread sin de thighthe agam leastaigh de roint bhliadhain agus siopaí ar chothrom na sraide ag gabhail le cuid aca.

Meas tú go rabhas ar muin na muice? Agus bhí leis, rath agus racmus agam agus mé ag cur leo ó bhliadhain go céile. Meas tú go rabhas iom-dhubhshlan na cinneamhna faoi dheire? Bhios, bfeidir, acht amháin go mbíonn cleasanna ag an gcinneamhaint nach eol d'aoinne acht dí fhein. Tá tu ró og le go mbeadh cuimhne agat air acht b'feidir gur leigh nó gur chuala tú faoin luascadh talmhan a chreach dha dtrian de San Francisco i n-Aibreán na bliadna 1906. Bhí an chathair trí theineadh ar feadh trí la agus trí oidhche; cuireadh na ceadta de'n t-saol agus milleadh an saol ar mórán de mhiltibh eile. Bhios fein ortha deiridh siúd. D'eirigh liom na cosa 'thabhairt slán acht bhí me sgriosta. In aon leath-noimead d'aon la amháin creachadh is reabadh 'is leagadh a raibh de thighthe ceannuighthe agam le deich mbliadhain. Teilgeadh ó saidhbhreas go daidhbhreas mé i n-iompodh boise. Nuair a d'fág mé San Francisco seachtmhain i ndiaidh na tubaiste níor fhan d'airgead agam acht a dhiolfadh luach go Nua Eabhrach.

Níorbh éasgaidh teacht i dtír i Nua Eabhrach i mbliadhanta tosaigh an cheid seo. Bhí obair gann agus an meid di a bhí ar faghail ar bheagan páighe. Ainneoin go ndearn mé gach cineál a thainig im bhealach is iomdha uair b'eigean dom codhladh amuigh gan beile fein na h-oidhche agam. Bhí mé tráth ag díol páipeirí ar na sraideannaí, tráth eile ag gabhail thart le trucaill guail, tráth im "sandwich-man" agus tráth a' suibhail amach le gadhair ban uasal. Minic a shíl me nach raibh acht an Bowery i ndon dom i ndeire an dála agus is minic a shíl mé fosta nach bhfeadfadh a leitheid bheith mórán níos measa ná an saol a bhí agam. Minic a shíl na deóra guirt nuair a smaoinim ar an gcruadhtan a d'fulaigh mé sna bliadhanta úd. Ceithre bliadhna a bhíos sa chathair sara raibh